

[Kaj V. Andersen.]

punkt på musikbiblioteker er straks et noget andet. Jeg sagde dengang for længe siden, i den første periode af kulturministerens embedsperiode, at vi så skeptisk på de meget stærkt stigende udgifter til musikbiblioteker og til det pladeudlån, der er tale om. Jeg finder i virkeligheden oprettelsen af musikbiblioteker, hvor det måtte findes rimeligt og egnede lokaliteter kunne findes osv., som værende en art social foranstaltning, fordi de, der ikke har råd til at købe kostbare pladesamlinger, store albums osv. i studieøjemed eller blot af hensyn til den æstetiske nydelse af musikken, kunne finde sig her og i de dertil indrettede bokse kunne lytte til denne musik. Men hjemlån af plader, i det omfang det sker nu, forekommer ganske urimeligt: man generer en lang række både skabende og udøvende kunstnere. Det er problemer, som ligger langt fremme i det udvalgs- og kommissionsarbejde, der foregår, og dem skal vi have fat på.

Det var det, der blev foreslået dengang, og så faldt forslaget i øvrigt, og det har ikke været taget op siden. Det er muligt, vi tager det op igen, men der har aldrig været tale om, at venstre ville forlange kroner og øre for udlån af bøger, og den myte må manes i jorden. Nu bliver den det her, og den bliver det fortsat, hver eneste gang jeg hører om den sorte krone. Og så kan hr. Wilhjelm og fru Hanne Reintoft gentage det i deres forsamlinger, hvor det passer i deres kram, men det vil blive gentaget herfra så ofte, som jeg hører om det igen.

Kristine Heltberg (SF):

Det er egentlig pinligt overhovedet at skulle tage ordet igen, for sagen er så enkel, men jeg vil bare meget gerne gøre det helt klart for hr. Glistrup, hvis han ikke har forstået, hvad jeg har sagt; måske har jeg udtrykt mig uklart eller utydeligt eller upædagogisk. Det, jeg mener, er simpelt hen det, at forslaget implicite medfører en total nedlæggelse af folkebibliotekerne, idet det vil være umuligt at opretholde bibliotekerne med de foreslåede bogafgifter, hvor der står, at de skal kunne hvile i sig selv økonomisk, altså at man opkræver bidrag, indtil de får en passende dækningsgrad. Bibliotekerne vil simpelt hen gå ned og hjem, fordi folk ikke vil have råd til at låne bøgerne.

Desuden ville forslaget gennemførelse på længere eller kortere sigt medføre totalt kaos, fordi det ikke er tilstrækkelig gennemarbejdet, og fordi der er så mange punkter, der ikke er taget med, altså hvis vi tænkte os, at der blev skabt et eller andet flertal for det og det blev gennemført. Det ville medføre, at folk ikke turde nærme sig bibliotekerne af hensyn til de udgifter, der blev dem pålagt dér, og det vil sige, at bibliotekerne ville bryde totalt sammen.

Derfor mener jeg, det ville have været mere begavet og mere hæderligt af hr. Poulsaard og de andre forslagsstillere at fremsætte et forslag om total nedlæggelse af bibliotekerne, for så kunne vi diskutere, om vi går ind for biblioteker som det, jeg opfatter er en slags kulturhuse for den lokale befolkning, hvor møder finder sted, hvor man kan høre musik, hvor børn kan finde ikke blot bøger, men også eventyrfortællinger o. lign. Eller om man, som hr. Poulsaard og altså også hr. Glistrup, mener, at noget sådant egentlig skal destrueres. Det havde været en ærlig debat; dette her synes jeg er en skindebat, og det er det, der irriterer mig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Til den ytring, der lige kom fra fru Kristine Heltberg, vil jeg gerne svare, at det ville være decideret uhæderligt, om fremskridtspartiet havde fremsat et forslag som det, fru Kristine Heltberg nævner, for så ville vi nemlig fremsætte et forslag, som vi ikke selv stod inde for. Vi ønsker lige så vel som fru Kristine Heltberg, at biblioteker skal bestå, dér tror jeg ikke der er nogen som helst gradsforskel i opfattelsen; det kan ikke nytte noget at diskutere ud fra, at man siger: hvis nu bare modparten vil tage et andet standpunkt end det, han har, så var det meget lettere at diskutere med ham, men det gør vi altså.

Så kan man spørge, på hvilket grundlag og hvordan skal biblioteker bestå? Vi er selvfølgelig altid, når vi fremsætter forslag, vældig glade, når vi hører, at dette, som fru Kristine Heltberg sagde, ikke er gennemarbejdet, for så lytter man med et øre til, hvad det nu er, der er forkert i det. For til syvende og sidst ved vi jo godt, at vi ikke skal overtage magten her i Danmark hver-